

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Resp. ad Reges translata, Saul Rex.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

de, salubri oratione ¹ab insana voluntate detorquere plebem: ²dominationem regiam & superba imperia exponere, libertatem extollere, servitutem detestari: postremo, divinam eis iram denunciare, siquidem homines mente corrupti, ³Deum Regem habentes, regem sibi ex hominibus flagitarent. His atq; aliis istius- 7 modi frustra dictis, cum populus in sententia perseveraret, Dominum consulit. Qui pernotus ⁴ vecordia insanæ gen- 8 tis, nihil adversum se potentibus negandum respondit.

LIX. Igitur ⁵ Saul, sacerdotali prius à Samuele unguento 1
perfum-

¹ Ab insana voluntate.] Textus Sacer: *displicuit sermo in oculis Samuelis. Ioseph. Ελύπησεν δὲ σφόδρα τὸ Σαμεύλον οἱ λόγοι, ἤγ' τῶν σύμφυτον δικαιοσύνην, καὶ τὸ πέρι τοῦ βασιλέως μῆτρα.* Deo hoc postulatum tumultuantis populi displacebat illis sanctissimus vates Samuel, ad quem vox illa numinis extat: Non te illi, sed me fastidierunt. Maimonides in parte postrema Misnæ. Unde patet non peccasse Judæos quod Regem peterent (nam Deut. 18. facta fuerat illis ejus petendi potestas) sed quod peterent Regem, qualem universæ habent nationes, qui non juxta leges divinas, sed suo arbitrio populum regeret. *Tirinus.* Putabant enim, ut ait Josephus, ἐδὲν αὐτοῖς εἴναι τὸ πλησιοχώρων βασιλεὺς, τὸν αὐτὸν ἐχειν αὐτὸς πολιτεῖαι.

² Dominationem regiam, & superba imperia exponere.] Textus Sacer: *Hoc erit jus Regis qui imperaturus est vobis: Filios vestros toller, & ponet in curribus suis, faciens eos sibi equites & praecursores quadrigarum suarum, &c.* Vide sequentia 1. Reg. 8.12. Loquitur non tam de jure, quam de more. *Bucholz.* Πενθὴ non est intelligendum de jure vero, sed facto, quod effectum aliquem juris habeat, id est, non resistendi obligationem. Ideo additur populum pressum istis injuriis, Dei opem imploraturum, quia scilicet

humana remedia nulla existarent. Sic ergo hoc jus vocatur, quomodo prætor jus reddere dicitur, etiam cum inique decernit. *Grot.* de jure Pacis 1. i. v. Rabbini variant. R. Jose ait: quicquid hic dicitur, licebat ei facere. R. Juda vero: dicitur ad metum eis incutendum. Sic & R. Levi. *Drus.* ad Sam. Δελδουσίτε μὲν πάντας τὸν οὐρανόν τῷ βασιλεῖ, καὶ τοῖς αὐτῶν οἰκεῖοῖς τοῖς θρονοῦσι. *Joseph.* Vicini enim Reges subditis suis imperabant qua vellent, ut αὐτοὺς θυσίαν. Syros servituti natos, ait *Livius*: de libertate eos nihil cogitare, *Apollonius.* Judæi viliissima pars servientium Tacito. Ac plerique Judæorum Reges durissimi fuerunt, ut Salomon, Roboam, Jeroboam, ac cæteri.

³ Deum Regem habentes.] Unde Rempublicam Hebræorum Josephus adversus Appionem persignificanter dicit vocari posse Ιεροναγγεῖλον, quasi tu ejusmodi civitatem dixeris, cui præses rectorque solus Deus sit. *Cunæus.* Ergo hac petitione Deum Regem suum, qui eos partim per se partim per Judices à se excitatos gubernabat, sprevere. *Theodor. Procopius, Lyra, Abul. Cajetanus.*

⁴ Vecordia insanæ gentis.] Accrime Sulpicius hoc Judæorum postulatum reprehendit. Ac prolixe disputant interpres: an & quatenus peccarent Israëlitæ petendo regem. Vide *Lyram, Burgessem*, ac alios.

⁵ Saul sacerdotali prius à Samuele unguento.] 1. Reg. 9. & 10. Joseph. vi. 5.

K 5 Sacer-

² perfusus, rex constitutus est. Hic ex tribu Benjamin, Cis patre ortus, ² modestus animi, forma excellenti erat: ut ³ merito ³ dignitas corporis dignitati regiae conveniret. Sed principio regni hujus, ⁴ aliquanta ab eo pars populi desciverebat, parere imperio abnuens, ⁵ seque Ammonitis conjunxerat. Verum hos Saul impigre ultus est: ⁶ victique hostes,

& ve-

Sacerdotum exemplo uncti sunt & reges Hebrei, non Sacerdotes quidem, sed multum habentes Sacerdotale, sedem & jus loquendi in Sanctuario, inspectionem in sacra, jus eligendi aut destituendi Pontificis Maximi, aliorumque Sacerdotum, & alia plura. Ungebantur tamen alio modo: Sacerdotes in fronte decussatum; Reges in vertice, ad coronæ modum illito oleo. Grot. Dicitur Sacerdotale unguentum, quia nulli adhuc Reges fuerant. Cur non potius, regali unguento? David regali unguento primit. An quia regale unguentum dici non potest cum nulli adhuc reges essent? Aut appellat sacerdotale, quia ejusdem erat cum altero generis. Prius, verius videtur. Nam ut demus ejusdem generis fuisse hoc cum illo, tamen quum eo futurus rex ungeretur, regale potius erat appellandum quam sacerdotale. David Camius negat Saulem fuisse unctionum oleo unctionis, quod adhibitum duntaxat in familia David. Idem annotat litum fuisse oleo balsamino, quod שמן אֶל סמְתָח vocant. Scribit eadem fere auror libri qui נִבְנֵה per sigla vocatur. Drusius. De unctionis ritu, vide Selenum de Succession. in Pontific. cap. 9.

¹ Perfusus.] E lenticula. Nicolaus de Lyra, 1. Sam. 10. 1. Lenticula olei est vasulum factum ex auro vel argento ad reponendum oleum unctionis, unde inungebantur reges & pontifices. Etiam è cornu perfundebantur. In scholiis Ebraeorum Dicunt Doctores. Saul & Iehu uncti fuerunt è lenticula, non fuit diuturnum regnum eorum: David & Salomo uncti fuerunt è cornu, fuit diuturnum regnum eorum. Videndum R. David loco citato. Drus.

Δασῶν ὁ πεφύκης τὸ ἀγέσιον, ἔλαιον παραχεῖται οὐκ εὐανίσκει πεφαλῆς.
Josephus.

² Modestus animi, forma excellenti erat.] Abulensis: Bonitas Saulis maxime erat circa humilitatem: quod erat valde in eis admirabile. Nam ipse erat vir in virtutibus excellens, corporis statura admirabilis; quod solet homines superbos efficiere: ipse autem haec omnia habens, erat valde humilis.

³ Dignitas corporis dignitati regiae conveniret.] Formam in regibus suis Orientales populi admodum estimant; ita ut apud Aethiopes, honores mandatos ex corporis magnitudine, dixerit Aristoteles IV. Polit. 4. & Spartæ multatus Rex, quod exigui corporis uxore ducta, reges minutos datus diceretur. Nec spernit Euripides, εἰδοῦ ἀξιον Τυγρίδο. Grot.

⁴ Aliquanta ab eo pars populi desciverebat.] Haec paulo aliter narrantur, 1. Sam. 10. 27. & 11. 1.

⁵ Seque Ammonitis conjunxerat.] Viri Jabel Galaad hoc in animo habebant, nisi duris conditionibus, quas eis proponebat Nahas Ammonites, deterriti fuissent. Drus. Sulpicius scribit partem populi ad Ammonitas defecisse & à Saule vindicatam. Quod non est in scriptis libris, sed ab ipso additum. Sigan. R. David hos Ammonitas plane diversos à filiis Ammon fuisse vult. Contra Stephanus: Εἰσὶ οὖτε Αμμωνῖται, οὐ δέ Ναθεπαιῶν Αρρέβαιν, οὐδὲ οἱ ωντα. Καλάθητοι δέ οἱ Αμμωνοὶ οὐδὲ λότοι, οὐδὲ γενετέραις θυγατρεῖς.

⁶ Victique hostes.] Mendaciter Josephus,

& venia Hebrais data. Tum Saul ¹ iterato à Samuele un- ⁵
 etus traditur. Inde Allophylorum irruptione ² atrox bellum ⁶
 exortum: locum exercitui ad convenientium Saul ³ in Gal-
 galis constituerat. Et quum per septem dies Sainuelem op- ⁷
 peritus esset, ut sacrificium Domino fieret: tardante illo,
 quum populus dilaberetur, ⁴ illicita præsumtione, rex ⁵ ad vi-
 cem sacerdotis ⁶ holocaustum obtulit: multumque à Samuele
 increpatus, * sera peccatum pœnitentia fatebatur. Igitur ex ⁸
 pecca-

phus, ut vires suorum Israélitarum Ve-
 spasiano & Romanis ostentet, ait ex
 Israèle fuisse septingenta millia, ex Iu-
 da vero septuaginta. ^{lxx.} quoque nu-
 merant sexcenta millia Israëlis. Hebrei
 illorum ccc c¹⁰. horum xxx. habent. Ad-
 dit Josephus ipsum Naas Ammonita-
 rum Regem occisum fuisse.

¹ Iterato à Samuele unctus.] Prius in
 Maspha, nunc in Galgalis. Ita Jose-
 phus. Sed Scriptura nullam iteratae un-
 unctionis mentionem facit. Tantum dicit:
 innovatum fuisse regnum. ¹. Reg. xi i.
 Gemara Hierosol. *Reges ungū non sole-
 bant, nisi ob adversam factionem.* Quia
 semel unctus Saul, non opus erat ite-
 rare unctionem: sed rebelles alteram
 unctionem expresserunt. Dici etiam po-
 test, hanc fuisse publicam unctionem,
 alteram privatam. *Horn.* Ter unctus
 Saul, primo à Samuele privatim. De-
 inde publice in Masphat. Tertio post
 victoriam, publice, pariter in Galgalis.
Abl. Sanchez. Sevir.

² Atrox bellum.] ¹. Reg. xiiii. Joseph.
 vi, 7.

³ In Galgalis.] Sunt qui putent hoc
 bellum accidisse duobus annis post in-
 augurationem Saulis que Galgalis facta.
Grot. Quod si verum, male Sulpicius,
 locum exercitui ad convenientium in Galga-
 lis fuisse dicit. Nam ex textu patet Mi-
 chmasam convocatos milites. *Horn.*

⁴ Illicita præsumtione.] Sequentia do-
 cent Sulpicium in eadem sententia fuis-
 se cum Nicolao de Lyra &c aliis, qui in-
 ter peccata Saulis recensent quod holo-

caustum obtulerit, rem ei illicitam, eo
 quod sacerdos non esset. Quasi vero so-
 lis sacerdotibus licuerit offerre holocau-
 stum, ac non etiam aliis, qui sacer-
 dotes non erant. Nam ne Samuel qui-
 dem sacerdos erat ex genere Aharonis.
 Quod si dicas Levitam fuisse, quibus
 hoc quoque concessum fuerit, respon-
 deo, Gedeonem etiam holocaustum
 Domino obtulisse, nec propterea repre-
 hensum fuisse. Dicunt insuper Ebrai
 licitum fuisse extraneo (sic vocant eum
 qui sacerdos non est) offerre in excelso
 הַלְוִיָּה. id est unici: quemadmodum
 expositum est in Zebachim, hoc est,
 ejus tractatus Thalmudici, ubi de sacri-
 ficiis agitur. *Drus.* Sed quod de Gedeon
 dicit, sacrificium obtulisse, falsum esse
 supra ostendimus. *Gregor.* *Iccireo per in-
 obedientiam cecidit, quia integris septem
 diebus, sicut jussus fuerat, non expectavit.*
 Et postea: *Ece septem diebus Prophetam
 sustinuit, sed dum præstolari cum in fine
 diei desit, gloriam tantæ dignitatis am-
 fit.* Peccavit igitur in eo, quod finem
 septimæ diei non expectavit.

⁵ Ad vicem sacerdotis.] Usitatus est,
 in vicem, aut vice sacerdotis: quod etiam
 dicunt, vicem sacerdotis. Sic Plautus &
 alii quandoque locuti sunt. *Drus.*

⁶ Holocaustum obtulit.] Per se, absque
 Sacerdote. Rupert, Lyra & favet Jose-
 phus. Addit R. Levi, Saulem hæc sa-
 crificia obtulisse, ut à Deo Spiritum
 Prophetia impetraret, quo deinceps si-
 ne Samuele regeretur. Sed Scriptura ni-
 hil hujus meminit; alioqui Samuel id

ci

9 peccato regis, metus omneum exercitum pervaferat. ¹ Castra hostium haud longe sita, præfens periculum ostendebant: neque cuiquam exeundi in prælium animus, plures ² lacrymas ³ & latebras petiverant. Nam præter imbecillitatem animorum, qui alienum à se Dominum, delicto regis, arbitrabantur, ⁴ in maxima ferramentorum inopia exercitus erat: adeo ut, præter Saul & Jonathan filium ejus, nemo gladium aut lanceam habuisse tradatur. Nam Allophyli superiore bello victores, usum Hebræis ademerant,

ei acerrime exprobrasset. Tum in castris Sacerdotes qui offerre poterant.
Abulensi.

* *Sera peccatum penitentia fatbatur.*] Quodnam peccatum? An quod Samuel non fuerit operitus? plane sic videtur. Nam cum iussus esset expectare dies septem, non debuisset offerre ante vesperam diei septimi. Quo die Samuel venit, sicut promiserat: serius tamen, quia peractum tunc erat sacrificium. *Druſ.*

¹ *Castra hostium haud longe sita.*] In Machmas, Gabaa & vicinis oppidis.

² *Lacrymas.*] Suspicor Severum editissimis, lacunas (sive lacus) & latebras. Nam in editioꝝ Græca, καὶ σπουδὴ ὁ λαὸς εὐ τοῖς απηλαιοῖς, καὶ εὐ τοῖς μετρόγοις, καὶ εὐ τοῖς πτεροῖς, καὶ εὐ τοῖς βόθροις, καὶ εὐ τοῖς λάκνησι. Lexicon Græco-Latin. vetus βόθρος, fossa, forea, lacuna. Idem Lexicon λάκνης, lacuna, lacus, cisterna. Locus est 1. Sam. 13. 6. Cui hæc mea conjectura non placet, & per me licet ut delecto, lacrymas & legat, plures latebras petiverant. *Druſ.*

³ *Et latebras.*] Hebr. & Chald. munitioꝝ, Vatablus Spineta, Cajetan. scissuras montium, Abulensis explicat abdita esse loca secreta tam urbiꝝ, quam dormitorum. Tales sunt Romæ Cryptæ & cæmeteria Priscilla, Sebastiani, Laurentii, Pancratii, in quibus tempore persecutionum se abdebat Christiani; quæ ego ſepiuſ ſubintrans, vidi ſub

terraneam Romam & obſtupui. *A Lapid.*

⁴ *In maxima ferramentorum inopia.*] Οἱ γὰρ τὸ Γαλαῖον Παλαιστίνην καὶ ἀφέμοι τὰς ἱδαῖς, τάπερ ὡδαὶ αὐτοῖς ἀφύρεντο. *Josph.* Idque extorto federe factum, cui non diſſimilis lex, quam Porsena in foedere cum Romanis posuit, *Ne ferro, niſi in agricultura uterentur.* Tacent id Historici, ut pudendum victori poſtea gentium populo. At Plinius ingenuo fatetur xxxiv, 14. *Grot.* Sic Romani Carthaginensibus & Antiochico extorſerunt classes. Quid nunc moliatuſ nova quædam Respubl. notum eſt: Scriptura dicit non inventum fuſſe enſem, niſi penes Saulum & Jonathanem. Populus ergo armabatur fundis, arcubus, perticis, fustibus, & omni appetituſ rustico. Et forte illa ferramenta in rudes gladios & arma conſlabant. Virgil. *Et curvæ rigidum falces conſtant in enſem.* Sic Samgar vomere aratri occidit Iac. Philistæos. Samson carens enſe, mandibula asini, millenos. Ex quibus liquet antiquam fuſſe hanc Philistinorum cautionem, ne Israëlitæ haberent arma & fabros ferrarios. Vide Kimchium ad Samuel. Præbuit igitur exercitus Saulis ſpeciem primæ & antiquæ militiæ, ubi adhuc

Arma antiqua manus, ungues, dentesque faciunt.

Et,

— *Hic torre armatus adiuto ſtipitis hic gravidi nodis, quæ cuīque reperitum*

Riman-

rant, nequè cuiquam conficiendi teli bellici, aut rustici ferramenti potestas fuerat. Igitur ¹ Jonatha, audaci consilio, ¹²
² solo armigero suo comite, castra hostium ingressus, vi-
ginti fere ex hostibus interemptis, universum exercitum
terrore perculerat. Tum vero, nutu Dei, in fugam versi, ¹³
non imperia exequi, non ordines observare, omne præsi-
dium in pedibus habere. Quod ubi Saul animadvertisit, suis ¹⁴
propere eductis, fugientes persecutus, victoria potitus est.
Eo die ³ rex edixisse traditur, ne quis, nisi confessus hostibus, ⁴ ci- ¹⁵
bum caperet. Sed Jonatha, interdictionis ejus inscius, ⁵ favo re- ¹⁶
perto, tincto ⁶ spiculo, mel degustaverat. Sed ubi regi, ⁷ ex Do- ¹⁷
mini

Rimanti, telum ira facit.

Stipitibus duris agitur, sudibusque pre-
natis.

¹ Jonathan audaci consilio.] 1. Reg.
¹⁴ Joseph. 6.7. Exercitus maximus de-
mum à duobus est fugatus, Jonathane
qui hostes terrore percultit, & Saulo qui
eos percusso, cum Hebreis ex latebris
egressis, delevit. Sigen. Jonathan fuit
fortis, comis, minime ambitiosus.
Talis ferme Germanicus. Grotius. Fuit
autem ad hoc facinus à Deo excitatus.
Ideoque patri suo non indicavit, ne im-
pediret tanquam temerarium. Theoder.
Procop. Abul. Cajetan.

² Solo armigero suo comite.] Talis Au-
tomedon Achilli, Æneæ Achates. Vul-
gus Scutarium vocat. Grot. Videtur au-
tem usus augurio quodam sed licto. De
quo Rabbini dicunt. Omne angurium
quod non est sicut angurium Eliezeris serui
Abraham, & sicut Jonathæ filii Saulis,
non est angurium. Nam si male fecissent
Eliezer & Jonathan, Deus non exaudivis-
set eos, nec auxiliatus fuisset iis. Kim-
chi. Omini Jonata simile fuit omen
Pazonum, de quo Herodotus initio
libri v.

³ Rex edixisse traditur.] Επιτελεί
τοῖς Εργαλοῖς ἦν εἶτις δύσκολός οὐ γά-
φαρδεῖν τοὺς ἵχθρους φέρει, οὐ μη
μένεται ἀντὶ τοῦ ξέπλυθεσσα, &c. Joseph.
Populum temere satis jurejurando ad-

strinxit ac diris devovit eum, qui ante
vesperam, priusquam hostes confessi
essent, cibum sumeret. Hoc factum Saulis
culpat Josephus: culpant expositores.
Iudem excusat Jonathanem. Pri-
mum quod inscius fuerit editi paterni:
deinde quod necessitate compulsus hoc
fecerit. Druſ. Edictum hoc Saulis, ho-
minis imperiosi & ἀργαλέου impru-
dentiam arguit. Nam & diu pugnanti-
bus opus cibo refici & pœna gravior tali
delicto. Præterea excipi debent igno-
rantes. Grotius. Similia habent Lyra,
Gregor. Chrysostom. Contra factum lau-
dant & commendant Hieronymus. Am-
broſius. Abulensis. Cajetanus. Serarius.
ne hostes, comedente populo, elabe-
rentur.

⁴ Cibum caperet.] θόνη. Quod om-
nem cibum, etiam mel comprehendit.
Quod ex eo patet, quia etiam à melle
abstinuerunt. Druſ. ad Sam. Potus
non videtur interdictus, quia brevior
in bibendo mora, & urgentior illius
necessitas, astu & pugna fatigatis.
Menoch.

⁵ Favò reperto.] Apes enim sylvestres
mellificant, uti videre est in Polonia &
Moscovia.

⁶ Spiculo mel gustaverat.] Baculi ex-
tremo. lxx. τὸ δέρμα τοῦ σκύπτρα.
Quamprimum autem gustavit mel, il-
luminati sunt oculi ejus, hoc est vires
ipſi

¹⁸ mini ira compertum est, morte affici filium jussit. ¹ Sed populi auxilio ab exitio vindicatus est.

¹ LX. ² Ea tempestate Samuel à Domino monitus, regem adiit, verbis Domini nuncians, uti genti Amalech, quæ olim Hebræos ex Ægypto venientes transitu prohibuerat, bellum inferret: addito interdicto, ne quid ex spoliis de-² victorum concupisceret. Ita ³ in fines hostium ductus exercitus: ⁴ rex captus, ⁵ gens subacta, Saul victus prædæ magnitudi-

ne, ipsi redditæ priores, quæ fame antea plane erant debiles, sic ut oculi vix viderent, genua vix sustinerent. Quod à fame provenire docet Curculio Plaut.

— Tenebræ oboriuntur, genua inedia succidunt.

Perii, prossicio parum. —

Quæ satis ostendunt, cur Jonathas famelicus, paullulo mellis comestio sibi oculorum dixerit redditum lumen. Nam cum omnis id habeat cibus ut vires desperitas instauret: tum præcipue hoc, uti vinum, sic mel præstat, quia ambo subtilia sunt, eoque citius vires diffundunt. *Vobis.* Mel enim inter saluberrima edulia. Unde quidam suadent infantes ad longævitatem non lacte, sed pane & melle vel saccaro nutriendos. Hinc de Messia: *Mel & butyrum comedet.* Nam mel est roris & florum, butyrum vero omnium herbarum sumen. *Horn.* R. Salomo putat eum degustasse cannam sacchari. R. David hanc opinionem confutans, dicit: *in arboribus sylva erat examen apum, mel stillabat ex iis.*

* *Ex Domini ira.*] Ex silentio Domini, qui non respondit ei toto die, compertit peccatum fuisse: deinde sors Jonathan prodidit. *Drus.* Summus autem tum Sacerdos Achias fuit, filius Achitob. De quo vide Seld. de Success. in Pontif. 1, 3.

¹ *Sed populi auxilio.*] Quem ipse Jonathan, criminando patris edictum, concitarat. *Negavit id recte à patre factum.* Josephus. Liberavit populus Jonathan, non imperio sed deprecatione, quomodo populus Romanus Fabium

Rutilianum apud Papyrium Dictatorrem. *Livius VI 11.* Neque hic obstare debat jusjurandum Saulis, ut quod in justam in se atrocitatem contineret. *Gr.*

² *Ea tempestate.*] 1. Reg. 15. Joseph. 6. 8. Bellum hoc Amalekiticum, pro internecione totius gentis, gestum est, ut juxta Mosis præceptum, Amalekitarum nomen ex rerum natura deleretur. Joseph.

³ *In fines hostium duclus exercitus.*] Uno prælio contulit Amalekitis, oppidatim bellum circumferre cœpit, quorum aliquot machinis, alia cuniculis & operibus, nonnulla fame, siti, aliisque modis cum expugnasset, usque ad mulieres & pueros cædibus grassatus est, nec crudele, nec inhumanum hoc ratus, quoniam in hostem, & Dei iussu ita salviretur. Deus enim ita Amalekitas oderat, ut ne infantibus quidem parceret, quos natura ipsa cæteris miseratione digniores esse voluit. *Joseph.*

⁴ *Rex captus.*] Agag. Cuius magnitudinem & pulchritudinem corporis miratus, servare eum decrevit, idque non ex Dei sententia, sed victus affectu proprio, inconcessam misericordi sui licentiam, suo periculo usurpans. Ita Saulus Regem ipsum hostium, & malorum omnium Hebræis authorem servavit, pluris ejus formam, quam mandata Dei faciens. *Joseph.* Pepercit ei ex superbia, ut de eo triumpharet. *Serap.* Ex avaritia, ut thesauros ab eo extorqueret. *Lyra.* Ex humana erga Regem commiseratione. *Abul.*

⁵ *Gens subacta.*] Annales Sacri; *Per-*
cus sit

ne, præcepti divini immemor,¹ capta servari & ferri jubet. Quo facto offensus Dominus, Samuelem alloquitur:³
² pœnitere se quod Saul regem constituerit.³ Dictum sacerdos regi refert. Mox à Domino monitus,⁴ David⁵ regali unguento, perlinit,⁶ parvum etiamnum puerum, sub patre agentem,

pasto-

enfuit Saul Amalec, ab Hevilia, donec venias ad Sur, qua est è regione Egypti, Νικήσεις δὲ Σάβλως ἀπαντάσ τοις Διόδη πυλεσσις τὸν Αἰγύπτιον καθίκηρες ἦσαν τὸν ἐρυθρὸν θαλάσσην διέφερε τὸν τοῦ πολεμίουν, τῷ θρόνῳ τὸν τοῦ Σικελίτων ἔθνου. οὗτοι γάρ εἰν τῇ Μαδιανῆ γάραν μέσοι πατέρων ταῖς.

Hos enim ante bellum admonuit per nuncios, ut secederent, ne vere suas cum Amalectarum rebus misserent. Studere enim se eorum incolumentati, propter cognitionem que illis cum Raguelo Mosis sacerdo intricebat. Joseph. Σικελίτων ἔθνος sunt Cinei, de quibus in textu sacro.

¹ Capta servari & ferri jubet.] Regis peccatum imitatus est populus; & iumentis ac pecoribus pepercérunt, pecunias opesque diripuerunt. Joseph. Sed Saul quoque particeps hujus peccati fuit, ut ex textu patet. Prætextebatur autem religio & sacrificium. Vera causa insatiabilis habendi cupido fuit. Horn. Saul tamen postea etiam metum, & necessitatem obtentui habuit, quod non ausus fuerit militem prædæ cupiditate accensum cohibere. Joseph.

² Pœnitere se.] Hieron. in Ezech. II. Eliecio Jude, & Saulis unctio, non arguunt Deum ignorantia futurorum, sed præsentium monstrant esse judicem.

³ Dictum sacerdos Regi refert.] Cum per totam noctem, fusis precibus Deum frustra conciliare conatus esset. Orationem ejus qua Regem increpavit, lectu dignissimam, apud Josephum vide.

⁴ David.] Hujus nominis דָוִיד diminutivum est דָוִיד, cognomen Elysæ Tyriae, quod dilectulam notat. De quo tamen aliter veteres. Vide Voss. I. de

Idol. xxxii. Fuit filius Isaï, Bethleheimerita, ex tribu Judæ.

⁵ Regali unguento.] Oleo unctionis. Hæc unctio extendebatur in omnes ipsius posteros. Quod autem Salomo unctus fuit, id factum propter Adoniam. Sic & alii quidam uncti fuerunt propter singularem aliquam causam. Ratio ungendi Reges: Qui ungebat dito suo exprimebat καὶ Græcum quod vocant Χιλιοπίδην, id est, Chaph Græcanicum. Quæ figura est crucis Andraeanæ. Chaph Græcanicum vocatur à Davide Camio in comment. ad Psal. cxxxix. ubi de unctione sacerdotis, Initio indubat eum vestibus sacerdotalibus, postea fundebat oleum super caput ejus ungebantque codem oleo cilia oculorum ejus in modum Chaph Græcanici. Drusius. Chrysostom. Hom. IV. in Philipp. Eccliro sacerdotes, Reges, & Prophetæ ungelabantur, quia divine benignitatis Symbolum habebat oleum. Unxit autem Samuel Davidem, non insurrando in aurem ejus, ut Joseph. vult, sed palam, ut omnes fratres spectarent, minoreque invidia laborarent, cum sibi eum præferri viderent. Theoloret. Hinc patet patrem & fratres cognovisse eum ungi in Regem. Abulens. Licet id Cajetanus neget.

⁶ Parvum etiamnum puerum.] Παῖς Σερθός. Joseph. Puerulum fuisse Chrysostomus tradit in Psalm. I. contra Hebrei in Seder Olam, censem eum fuisse xxix. annorum, eo quod putent Saulem duos duntaxat annos regnasse, quo mortuo statim successerit David annorum xxx. II. Reg. c. 4. Media sententia verior est, Davidem cum ungeretur, fuisse xx. annorum circiter. Abulens. Salianus.

I. Pasto-

'pastorem ovium, assuetum saepius cithara canere: ob quod postea à Saule assumptus, inter ministros regios habebatur.

⁶ Qua tempestate, Allophylis atque Hebraeis bello flagrantibus, cum ex adverso acies constitissent,² Goliat quidam ex Allophylis, vir ³ mirae magnitudinis & roboris, ⁴ suorum ordines prætergressus, ferocibus verbis probra in hostes jacens,⁵ singularem pugnam ciebat. Tum rex magna præmia, & filiae nuptias despontit, si quis provocantis spolia ⁸ retulisset. Sed nemo, ex tanto agmine, aggredi audebat. Igitur David, ⁶ etiamnum puer, pugnae se obtulit: rejectis-

¹ *Pastorem ovium.*] Sic apud veteres Romanos:

Jura dabant populis posito modo prætor arato,

Pascebatque suas ipse senator oves.

Forma autem Davidi similem fuisse Valentianum Imperatorem, Cedrenus scribit, eo quod rubicundus esset, rufis capillis, oculis crassis & pulchris.

² *Goliat quidam.*] ¹. Reg. 17. Frater ejus fuit Ischbi Nobensis ¹¹. Sam. 21. ¹⁶. à quo idem Rabbini fingunt, postea Davidem in venatione captum, & miraculo liberatum fuisse. *Sanhedrim* in Perck Cheleck. Vocatur autem ☚ גָּלִת, quod vulgatus vertit *Spurius*. Nam Hebrei notant, cognomen esse gigantum, qui legum omnium & matrimonii contemnentes, ob id incerto patre nascebantur. *Grot.* Verisimile est natum fuisse ex stirpe Enakim, & matre Gethæa. Nam reliquias Enakim seu gigantum perianisse in Geth, constat ex Josua. Et incertum ignotumque ejus patrem fuisse, vel inde colligitur, quod cum generis illius & parentum sit mentio in Scriptura, nunquam patris nomen exprimitur, sed matris solius, nempe Arapha ¹¹. Reg. 9. 19. ¹. Paral. xx. Quod quia videtur aliquam habere similitudinem cum Orpha nuru Noëmi, hinc Thalmudistæ & alii Rabbini fingunt eum fuisse filium Orpha. Sed neque nonnullum magna est similitudo, neque tempora id permittunt, cum secundum

hunc calculum, Goliat esset centenario jam major ut pater ex ¹. Ruth. *Tirimus*.

³ *Miræ magnitudinis.*] Sex cubitorum & palmæ altitudine. Erat enim de stirpe Gigantum, ait Nazianz. *Orat.* xxx. & Philast. *hæref.* xxxix. Quod vero interdum ossa magna eruuntur quæ gigantum esse putant, saepe fallit. Nam vel elephantum sunt, ut probavit Peirescius, vel aliorum animalium. De vana opinione Carolum Magnum gigantem fuisse vide *Leodium* in *Annal.* Frid. II. & Freherum.

⁴ *Suorum ordines prætergressus.*] Sic in medium inter castra pontem processit Gallus ille provocator, quem interfecit Manlius Torquatus, narrante *Liv.* l.7.

⁵ *Singularem pugnam ciebat.*] Subinde licet bellum vertere in duellum, publica authoritate, ut unius cæde multorum strages redimatur. Sic Romani bellum contra Albanos verterunt in duellum trium Horatiorum cum tribus Curiatiis. *Livini* i. Et frequentes ejusmodi sponsiones illis seculis, ut inter Lacedæmonios & Argivos Othryadiis tempore, inter Romanos & Albanos cum Horatii & Curiatii decertarent. *Grot.*

⁶ *Etiamnum purus.*] Patet tamen cum procerò fuisse corpore. Quia nimis Saul procerus, vestes ipsius suas & arma adaptavit. Minus enim congruum est, quod ait Lyra, Serarius & alii, vestes has dici Saulis, non quod essent ipsius, sed

¹ rejectisque armis, quibus infirma ætas gravabatur, ² virga tantum & quinque lapidibus sumptis, in prælium processit, primoque iœtu, ³ missa funda lapide, Allophylum ⁴ perculit, ⁵ caput viœti & spolia abstulit, ⁶ gladium postea in tem-

sed quod ex vestiario ejus deponit. Pe-
jus adhuc Rabbini singunt, Deum vestes
Saulis adaptasse corpori Davidis. *A La-
pide.* Neque David cum illa exueret,
negabat quadrare suo corpori, sed so-
lum se non assueuisse ejusmodi armis,
neque incedere posse gravatum tanto
pondere, & quasi ferreis quibusdam vin-
culis constrictum. Denique idem colli-
gitur ex eo, quod gladio Goliat, utique
longo & gravi, David expedite uteretur,
neque inconcinne cingeretur. Ita *Chry-
sostomus.* Abulens. Dion.

1 Reiectisque armis.] Ambros. 1. of-
fic. 25. *David adversus Goliam, immanis
corporis virum, singulari certamine dimi-
caturus, arma quibus oneraretur, respuit.*
*Virtus enim suis lacertis magis, quam alie-
nis integumentis, nitiuit.*

2 Virgatantum.] Pedum erat, id est,
baculus pastoralis sive agolum. Ita Fe-
sto baculus ille dicitur, ab agendis pe-
coribus. *Druſ. Historia non dissimilis
est apud Strabonem 8.*

3 Misso funda lapide.] Vegetius 1. 6.
*In omnibus veterum præliis funditores mili-
tasse nullus ignorat. Ubi & multa alia ad
laudem fundarum. Paulinus :*

*Ille Gigas pueri funda pastoris obivit
Ut canis.*

4 Perculit.] In fronte. *Hebr.* Super
domum oculorum. *Chald.* In cerebrum.
Joseph. Unde patet Davidem insignem
fuisse fundibularium, quia frontem teti-
git: & idem ejus validum, quia pene
travit. *Prudentius :*

*Trajectumque caro terebravit vulnere
frontem.*

*Glossa & Hugo censem, Goliam ternis
lapidibus & iœibus à David fuisse pro-
stratum. Contrarium ex textu patet; pri-
mo iœtu corruisse. Chaldaeus & Rabbini
nugantur, lapidi fuisse inscriptum no-
men *tergapedumgo*, & Patriarcha*

rum. Alii dicunt Archangelum Michaë-
lem percussisse Goliam.

5 Caput viœti & spolia abstulit.] Prius
illud in castra intulit, deinde per urbes
circumtulit, ac tandem in Jerusalem
detulit, ut Jebusai, qui arcem ejus ob-
stinate adhuc tutabantur, ex hoc tropo
discerent, se quoque superari posse, sicut
post novennium contigit. *Annales Sacri.*
*Tl̄w δὲ κεφαλὴν Γολιάθα. Δαβὶ-
δὸς εἰς τλ̄ων ιδίᾳ σκηνὴν εἰσέπεσεν.*
Josephus. Capita hostibus præscindere
Orientalibus & in universum Scythis
receptum. Sic Hiberni nulla cede occi-
sum putant quoad usque gladiatoriis iœibus
caput abscissum vident. *Tum consecrata rem
colli sectores arbitrantur imo pene credunt.*
Stanishurstius lib. 1. de Rebus Hibern.

6 Gladium postea in templum posuit.]
Tl̄v πομφαῖς αὐτῆς τῷ Θεῷ.
Joseph. Posuit eum Nobæ in tabernacu-
lo Dei, victoria monumentum; & in-
de eum postea, Saulem fugiens rece-
pit 1 Reg. xxi. 8. Falso igitur Siganus
hoc loco. Sulpicius erroris insimulat,
quasi tentorium militare pro templo
aceperisset. Fuitque ille mos antiquissi-
mus, arma hostium devictorum Diis
consecrare, & in publico suspendere. Ita
igitur :

*Vidimus horrendum membris animisque
Goliam
Invalida cecidisse manu: puerilis in il-
lum
Dextera fundati torcit stridore lapil-
lum.
Ille minax, rigidus, jactans, ruculen-
tus, amarus,
Dum se fœ ostentat clypeo, dum territat
auras,
Expertus pueri quid possint ludicra par-
vi,
Succubuit teneris bellator turbidus ar-
mis.*
Paulinus.

L. I. Vito-

in templum posuit. Allophyli autem omnes in fugam versi,
1 victoriam concessere.

1 LXI. Sed è prælio reversis, 2 multus circa David fa-
vor, invidiam regis accenderat. Timens autem, tam cha-
rum omnibus, cum invidia & pernicie necare 3 sub specie
3 honoris, objectare eum periculis statuit. Ac primum 4 tri-
4 bunum eum fecerat, 5 ut rem bellicam curaret. Inde, 6 cum
ei filiam spoondisset, fidem fregit, eamque 7 alteri tra-
5 didit. Mox filia regis natu minor, 8 Melchol nomine, 9 a-
6 more David flagrare occuperat. Igitur nuptiarum ejus
istiusmodi conditionem proponit: 10 si centum præputia David
ex hosti-

1 Victoriam concessere.] Tum Saulus &
universus Hebraorum exercitus, subla-
to militari clamore, in trepidos irruunt,
& quotquot assequi poterant cedentes,
usque ad Gitta fines ac portas A scalonis
persequuntur. Cecideruntque Palæsti-
norum triginta millia, & duplo plures
sunt vulnerati. Saulus vero à persequen-
do reversus, castra hostium diripit ac
incendit. Josephus. Nihil de numero
cæforum & vulneratorum in Sacris; sed
tantum, cecidisse toto campo, narratur.
Horn.

2 Multus circa David favor.] 1 Reg.
18. Cum dicerent eum decem millia su-
perasse, Saulem vero mille tantum. Hoc
ei invidiam conciliabat apud Regem.
Drus. Vide Joseph. Sic Aureliano Imp.
qui sua manu Sarmatas **XLVIII.** inter-
fecerat, & diversis diebus ultra **Iccccci.**
acclamatum est à pueris: **Mille, mille,**
mille, mille, mille, mille, decollavimus. Vi-
rat qui **mille, mille** occidit. Et alibi: **Mil-
le Francos, mille Sarmatas occidimus, mil-
le, mille, mille Persas querimus.** Vopiscus
in Aureliano.

3 Sub specie honoris.] Sic cum Germa-
nico Tiberius egit. Tacitus 11. Annal.
Frequens id in Principum aulis arca-
num.

4 Tribunum eum fecerat.] Parum tu-
tum purans armatum circa se versari, ex
satellite tribunum fecit, non tam illius
honori, quam suæ securitati consultum

volens, ut sepe hostibus objectum, ali-
quis casus è medio tolleret. Josephus.
Idem Corbuloni apud Neronem, Agri-
colæ apud Domitianum, contigit. Ta-
citus.

5 Ut rem bellicam curaret.] Cujus
ab omni ævo studiosissimi erant Hebræi.
Vide Cunæum 11. de Republ. Hebraeo-
rum 18.

6 Cum ei filiam spoondisset.] Natu
majorem, Merob nomine.

7 Alteri tradidit.] Adriëli Mol-
thita.

8 Melchol.] Μελχόλ. Sed in Hiero-
nymo Michol, & in textu Ebræo, Michal.
Drus.

9 Amore David flagrare occuperat.]
Sic veritas Ebræa 1 Sam. 18. vers. 20.
Sed & Græca Editio, ηγι ἡγαπησε
Μελχόλ ή θυγατρὶς Σαελ ተ Δαβὶד,
Dilexit Melchol filia Saul Davidem.
Latina exemplaria variant. Nam in aliis,
dilexit autem Michol filia Saul altera
David: & in aliis, dilexit autem Da-
vid Michol filiam Saul alteram. Ut-
rumque verum esse potest. Drusius.
Ως δὲ τωρεολὺν τὸ σύρπειας τὸ τε
λαὸν αὐτὸν ἐρένη ηγι τὴν Συγλόγη θυγα-
τέρα παρθένον ἐπιδοτεῖ, λαβεῖν ἐρώτην,
ηγι Τὸ πάθης υπεξαρθίεντο θνήσι
φυνεργὸν ηγι Διγνηθῆναι τῷ το-
ποφ. Joseph.

10 Si centum præputia.] Cur non ca-
pita

ex hostiis retulisset, regiam virginem matrimonio illius cesseram. Sperabat enim, juvenem periculosa audentem, facile peritum. Sed longe aliter, ac ratus erat, evenit. Nam ut proposuerat, impigre ¹ David centum præputia ex Allophylis retulit: atque ita regis filiam in matrimonium accepit.

LXII. Crescebat indies in eum regis odium, stimulante invidia: quia bonos semper mali insectantur. Igitur ² ministris & Jonathæ filio imperavit, vitæ ejus ut insidias pararent. Sed Jonathæ charus acceptusque jam inde à principio David fuerat. Itaque rex increpitus à filio, cruentum imperium repressit. Sed non diu mali boni sunt. ⁵ Nam cum ³ spiritu erroris Saul affligeretur, eique David assisteret, ⁴ cithara laborantem deliniens, lancea eum fe-

pita periit? Ne David afferret capita Hebræorum, vel aliorum, fingens ea esse Philistæorum. Nam præputia Hebræi in circumcisione posuerant. Non ergo falli Saul poterat. Ita Theodoret. & Procop. Pari animo Eurystheus Herculem obiecit periculis. Josephus iterum turbat, qui Saulem petuisse refert κεφαλὰς φιλισταιων. Nempe apud Romanos præputiorum mentionem subterfugit, ne risu rem exciperent.

¹ *David centum præputia ex Allophylis retulit.*] Non solus, sed μῆτρας, cum sodalitio & commilitonibus suis. Ita Joseph. Obtulit autem non centum præputia tantum, sicut convenerat, sed ducenta. Intolerabilis in Josepho mentiendi libido. Ecce enim, exducentis præputiis sexenta capita facit: Κτείνεις γὰς πολλάς, κεφαλὰς ἵξενοσιν δύπτεμάν, ἵκε τέσσας τὸ βασιλέας. Horn.

² *Ministris & Jonathæ filio.*] 1 Reg. 19. Joseph. 6. 12. Πρυτανοὶ τὴν ἀραιόστοι αὐτῷ, ἡνάθη τε τῷ παιδὶ καὶ τοῖς πιστοῖς σικετῶν. Joseph.

³ *Spiritu erroris.*] Hebrai, Josephus, Cajetanus, Deltio, censem fuisse atrabilem, sive melancholiā & maniacā,

quæ in Saule causabatur suspiciones, invidiam, moerorem, furores, deliria. Alii censem fuisse Angelum bonum à Deo Saule immissum. Verius est Diabolum fuisse, qui occuparit Saulem. Ita Josephus, Isidorus, Abul. Vatabl. Theodor.

⁴ *Cithara laborantem deliniens.*] Laudatum ab arte Musica Davidem à Doëgo Idumæo, censem Rabbini apud Hieronym. in Quæst. & Lyram, ut dum ante furentem Saulem staret, interimeretur. 1 Reg. 16. 16, 18. An autem & quatenus per Musicam Demones ac morbi profligentur, disputant Physici. Vide Valens & alios. Ea vis est sonorum ut animum concitatum tranquillent; alii torpem excitant & rebus magnis preparant 11 Reg. 3. 15. Sic ferocientes animos mollivit Pythagoras, seditiones accensas inhibuit Asclepiades, Damon ebrios ac petulantes juvenes ad modestiam reduxit, lymphaticos morbo liberavit Xenocrates. De quibus vide Capellam Satural. 10. Marinus de Proclo: παρεκέλευτος δὲ ἐμάτσοις ὑμνος λέγεται λειχμέρων τῷ υμνων, πᾶσα εἰρήνη τῷ παθῶν ἐχίνετο τοιούτης απερρεξίας. Apollonius de Mitis: ἵνα δὲ καταλη-

rire conatus est , nisi ille lethalem iactum propere declinas-
set. Exinde jam non occulte , sed ¹ palam ei necem para-
bat: ² nec ultra se David regi credidit.

¹ LXIII. Ac primum fugiens , ³ ad Samuelem se con-
tulit: inde ⁴ ad Abimelech , ⁵ postremo ad regem ⁶ Moab
² confugit. Mox per Gad Prophetam monitus : ⁷ in terram
Judæ

*σις τε Διγνοίας κατέστησε. Pythagorais
moris fuit , cum somnum peterent , ad
lyram prius lenire mentes , ut si quid
fuisset turbatarum cogitationum , com-
ponerent. Quint. 20. 4.*

¹ *Palam ei necem parabat.]* Cum mi-
sisset satellites in domum David qui
eam custodirent , & mane interficerent,
inde indicio uxoris evasit , nec se amplius
Sauli commisit. Qua calliditate
Michal Davidem periculo subduxerit ,
ita refert Josephus : *Parato lecto tanquam
ægrotanti , stragulis fecur caprae receps exemplum
subje cit , diluculoque venientibus ,
quos pater ad Davidem misserat , ostendit le-
ctum opertum , & quod palpitatione jecoris
stragula moveri viderent , maritum ægrum
anhelare persuasit , addens totam noctem
inquietam eum egisse.* Sed quod de je-
cinore dicit , vanum est. *נָרְבִּי* sunt
μορφάνωσε juxta Aquilæ interpreta-
tionem. Ex vestibus aliquid instar Da-
vidis in lecto recubantis , callida mulier
composuit. *Horn.*

² *Nec ultra se David Regi credidit.]*
Sed ultimo necessitatis prædio , armis,
usus est , ad vim arcandam si inferretur.
Notandum est , non factum id à Davide ,
nisi postquam & Jonathanis indicio , &
pluribus aliis certissimis argumentis
compererat , Saulem vitæ suæ imminere.
Deinde nec urbes invadit , nec pu-
gnandi captat occasions , sed latebras
quærit , modo in locis deviis , modo
apud exterios , & hac religione , ut nun-
quam popularibus suis noceat. Vide
Grotium 1. de Jure Belli 4.

³ *Ad Samuelem se contulit.]* Ramatham.
Inde uterque Najotham conces-
sit , ubi erat collegium Prophetarum.
Najoth autem & Ramatha non erant

diversa vel distantia loca : sed Najoth
fuit locus in urbe , vel juxta eam , ubi
conventus sacri & solemnes habeban-
tur. *Adrichom.*

⁴ *Ad Abimelech.]* 1 Reg. 20. 21. Jo-
seph. 6. 14. Adde si placet , *p. 8 ad Re-
gem Geth.* Nam id omissum à Sulpicio.
Dens. Vide Seld. de Successi in Pontif.
Abimelech autem Noba degebat , quæ
urbs cessit sacerdotibus occasione taber-
naculi federis eo translati. Noba hæc in
tribu Manasse , trans Jordanem sita
erat. *Abul.* Tabernaculum federis con-
tinens arcam , fuit in Silo , ibique man-
sit usque dum caperetur arca à Philistais ,
à quibus post septem menses remissa ,
collocata fuit arca in Cariathjaram. Inde
translata fuit in domum Obededom : à
Davide in Sion : à Salomone in tem-
plum ab eo erectum. Tabernaculum
vero Mosaicum capta arca , videtur in
Nobe fuisse ; qua à Saule subversa , trans-
latum fuit in Gabaon & à Salomone
traductum in templum. III. Reg. 8.
A Lapide.

⁵ *Postremo ad Regem.]* Adde Geth.
Nam id omissum à Sulpicio.

⁶ *Moab.]* Elapsus ex Palæstina non
absque ingenti discrimine in speluncam
agri Adullami se abdidit , & recepta ad
se paterna familia , undique etiam con-
fluentibus quos necessitas cogebat , nu-
mero auctus , ad Moabitarum Regem
proficisciatur , rogatque eum ut parentes
intra regni sui fines tantisper reciparet ,
dum res eorum in meliore statu collo-
carentur. Quo impetrato , & parenti-
bus in magno honore apud Regem
quamdiu illic manserunt , habitis , &c.
Ioseph.

⁷ *In terram Judæ.]* Judæ. Col. Ve-
nit in

Judæ regressus, ¹ vitæ periculum adiit. Ea tempestate Saul ³
² Abimelech sacerdotem interemit, quod David recepisset:
& cum ex ministris regiis nemo in sacerdotem manus inferre auderet, ³ Doëg Syrus cruentum ministerium exe-

nit in saltum Haret, qui locus desertus erat, invius, & incultus. Nibilominus, inquit R. Salomon, divina virtute factus, est idem locus abundans fructibus & animalibus, & irriguus fontibus, ut David & viros ejus non solum sustentaret, sed etiam misericordia recrearet. Quo alludit Psalm. 23.1. Suspiciatur Abulensis, regem Moab clanculum insidias Davidi struxisse, ut eum Sauli traderet. Huic avertendo, monitus est, ut in Judæam concederet.

¹ Vitæ periculum adiit.] Quodnam periculum innuat, incertum. Nam in saltu Haret periclitatum, non legitimus. Innuit ergo sine dubio obsidionem Cœhillensem à Saule decretam, cum in illo oppido David versaretur. Vide 1 Regum 23. Horn.

² Abimelech sacerdotem interemit.] Saul concione suorum advocata, multa de perduellione Davidis, & suorum conspiratione conquestus, audivit Achimelchum ipsi, præter panes, etiam gladium Goliat tradidisse. Hinc ira incensus, & ipsum & omnem Ithamaridum familiam, qua in 1xxxv. Sacerdotibus consistebat, interimi jubet. 1. Reg. 22. Vide Josephum 6. 14. Atque hoc spectare volunt, id quod prædictum erat Heli Pontifici, de suis, id est, Ithamaridarum domus futura clade 1 Sam. 2.13. Nec tamen putandum Abiatharem hunc solum fuisse generis sui superstitem, ut male legitur in Gelenii versione Josephi. Is plane μάρτυς Αγωνθῆρει διωνθεῖσιν εἰς θύεσσιν τοῦ Σαύλου φονεύτων ιεπίσσων erat, id est, solus de Sacerdotibus à Saul interficii crepus, ut recte satis interpres vetus, seu qui eripi potuerit. Abiathar hic in Pontificatum, demortuo patre, successit, Achimelchus item, & Abimelechus interdum dictus; quemadmodum etiam pater eius tam Abia-

cutus

thar quam Achimelchus dicebatur, ut observant viri docti, tam in Pontificum successionem, quam ad D. Marci cap. 11. ubi Pontifex ille Abiathar nuncupatur, qui manifesto Achimelchus erat, Abiatharis hujus pater. Unde & Abiathar hic, pro codém qui Achimelchus, filius Abiathar 11. Sam. 8. 17. & Abimelechus filius Abiathar 1 Paralip. 18. 16. nuncupatur, sumi solet; tametsi Ebraeorum aliquot Achimelchum ibi pro Achimelchi à Doëgo occisi ex Abiathare filio nepote capiant, ut infra dicetur. In Josepho autem & tam in Ebraeorum Chronicis quam in veris Christiano-rum, præter Abiatharem, non reperitur, post Achimelchi prænepotis Heli necem, alius ante Sadocum Pontifex. Attamen non defunt in Magistris qui Jehoiadam interponunt & sub initiis Davidis Regis Pontificatum gessisse volunt. In iis qui Davidi Saulem fugienti adhæserunt, censetur Jehoada seu Joida כְּהֵן רַאשׁ Princeps de stirpe Aaron (ut in vulgata) seu, ὁ καγέρμῳ τὸν Α'-αρὼν Δux ipsi Aaron, ut Hellenistæ, 1. Paral. 12. 27. Atque capite ejusdem lib. 27. 5. Benajas filius Joiada כְּהֵן memoratur, quod vulgata Sacerdos tantum & ὁ ἱερός ὁ ἀρχων, Sacerdos princeps Hellenistis vertitur. Sed magistris intelligitur casu genitivo, ut sit Benajas filius Iojadæ Sacerdotis Principis seu Primarii. Seldenus.

³ Doëg Syrus.] Δωῆγ ὁ Σύρος, quod perperam Δωνη scriptum, & Syrus, id est, הַאֲרָמִי Aramaeus, error lectionis. Nam in Ebraeo הַאֲרָמִי, id est, Idumæus. Quomodo sane Hieronymus olim legit. Josephus Græcam lectio secutus. Forte autem, inquit, aderat quidam servus natione Syrus, regiarum mularum curator. Ant. hist. lib. 6. cap. 14. Error natus ex affinitate litterarum, Res & Daleth, γυξ

L 3 teste

⁴ cutus est. Post id David ¹ desertum petiit: illuc quoque eum Saul persequutus est, sed inani opera ejus exitium mos liebatur, quem Dominus protegebat. ² Erat in deserto spe lunca, vasto recessu patens. In hujus interiora David se ⁷ conjecerat. Saul nesciens, in primo speluncæ aditu, ³ reficiendi corporis gratia, successerat: ibique ⁴ somno captus ⁸ requiescebat. Quod ubi David animadvertisit, hortantibus

cun-

teste Hieron. apice duntaxat distinguuntur. An variatum fuerit aliquando in codicibus Ebræis, nescio: hoc scio scripturam à lectione variare in his vocibus, ^{iv.} Reg. 16. 6. Nam scriptum **אַרְמִים** per Res & lectum **אַרְמֵי** per Daleth. Scripturam expressit interpres Chaldæus, ut lectio noster Hieronymus. *Drusius.* Interemit autem ^{xxxxv.} Ita Hebr. Chald. Roman. Septuag. Compl. At ^{xxx.} Vaticani numerant cccv. Theodoreus ccc. Male. Descriptionem hujus nefarii Doëgi, vide in Psalmo 11. qui cæde Sacerdotum peracta compositus est.

¹ *Desertum petiit.*] Engaddi 1. Sam. 24. Quæ olim nobilissima urbs, non longe à mari mortuo. A qua urbe adjacens regio & desertum, vocatur etiam Engaddi. Magna agri illius ubertas & amoenitas. Desertum autem plenum est altissimis montibus præruptisque, ita ut ruinam minari videantur, ac transuentibus solo aspectu, metum inferant. *Borcard. Adrichom.*

² *Erat in deserto speluncæ.*] In montibus collibusque, ubi summa erat devexitas. Prisci mortales, presertim in Iudæa, & vicina Arabia maxime Trachonitide, effossa habebant & excisa antra quam laxissima capacissimaque, quo, tanquam ad arces tutissimas, peneque inexpugnabiles confugiebant, repentino hostium, vel gravioris alicujus periculi metu impellente. *Arabiam & Iudeam versus* (inquit Strabo) sunt montes asperi, & altis speluncis insignes: quarum una quatuor hominum millia recipere posse. *Multa & mira narrat Josephus de Tra-*

chonitarum חָמְדָרָנוֹת, hoc est, scalaribus, seu gradatis istiusmodi rupibus, earumque amplissimis, & immanibus sane speluncis: quibus se diu tutati sunt adversus Herodem, & lectissimas illius copias, acerrime & summa vi pertinacissime oppugnantes. Tales fuisse narrantur rupes Engaddi, præcessæ scilicet atque abruptissimæ, solis ibicibus seu rupicapis pervia. Ubi quam spatiofissima fuerit oportet spelunca illa, cuius intimus abditissimusque recessus perfacie Davidem, una cum sexcentis militibus inibi latitantem, occultaret & contegeret. *Fullerius.* Chaldæus miram fabulam versioni sua intexit. Nam dicit Psalm. 65. ¶ 3. *Ad Deum qui accersivit aranam, ut conficeret in ore speluncæ telam propter me.* Res sic se haberet. Dicunt aranearum telis aditum ita fuisse obductum, ut nemus suspicaretur quenquam ibi in spelunca latere. Huic telæ Rabbini sua attexunt commenta de musca & insano, quæ refert & confutat *Abul.* Quanquam Veteres tale quid de Felice Martyre narrant.

³ *Reficiendi corporis gratia.*] Παρασκευάζει, quod in editione Graeca vertit, *reficere corpus*: vulgata lexica exponunt, *purgare ventrem.* Quod sumptum ex Hieronymo, qui tamen non Graeca, sed Ebræa transluxit. H. Stephanus in Thesauro suo conjicit legendum διαπονδάρεια. Id Aquila dixit διαπονδάρια. In Ebræo est tegere pedes: de quo aliquid Quæst.lib 1. quæst. 35. *Drus.*

⁴ *Somno captus.*] Mirum unde hoc hauserit. Nam non habetur in fonte sacro. *Idem.*

1 Ut

cunctis,¹ ut opportunitate uteretur,² abstinuit regis exitio:
³ diploidem tamen ejus abstulit. Mox egressus, tuto eminus⁹
 loco à tergo regem allocutus est, sua in illum commemorans
 beneficia, *ut saepe pro regno ejus caput periculis objectasset: utque*
postremo, præsenti tempore à Domino sibi traditum, interimere
noluisset. Ad hæc, culpam Saul fateri, veniam precari, lachrymas¹⁰
 fundere, pietatem David extollere, malitiam suam incusare,
⁴ regem eum & filium appellans. Tantum ex feroci illo animo¹¹
 mutatum: crederes nihil ultra adversum generum ausurum.
 Sed David, qui⁵ penitus ingenium mali spectatum haberet¹²
 & cognitum, nihil regi credendum ratus,⁶ intra eremum se
 continebat. Saul vecors animi, quia comprehendendi gene-¹³
 rum potestas non erat, filiam suam Michol, David, ut
 supra retulimus, nuptam,⁷ Faltim cuidam in matrimonium
 dedit. ⁸ David ad Allophylos configuit. ⁹ Ea tempestate¹⁴
 Samuel diem functus est.

LXIV. Saul

¹ Ut opportunitate uteretur.] Vide Grot. II. de jure belli I. Commilitones ejus vix multis precibus & vi à cæde Saulis potuisse abstrahi, Scriptura in-

² Abstinuit Regis exitio.] Ex textu patet, primo Davidem Sauli necem molitum, & eo animo ad ipsum accessisse. Ita enim inquit: *Cogitavi ut occiderem te. Disputant, an licite potuerit?* Et videtur Cajetano, atque aliis. Contra sunt Tostatus, & plerique Interpretum. Vide Homiliam Chrysostomi: *Quod David magnificentius tropicum exerexit pariendo Sauli, quam occidendo Goliat.*

³ Diploidem tamen ejus abstulit.] Oram diploidis, quod Graci dicunt τῷ πλευρᾷ τῷ διπλοῖδῳ. Hieronymus, oram chlamydias. Drus.

⁴ Regem eum.] Non regem eum appellabat, sed dicebat, *nunc scio quod certissime rogaturus sis.* & habiturus in manu tua regnum Israël. I. Samuel. 24. ¶ 21. Drus.

⁵ Penitus.] Penitus. Col.

⁶ Intra eremum.] Pharan. I. Reg. 25.

Ixx. habent Maon. Desertum Pharan erat ad meridiem terræ sanctæ. Hab. III. 3. Hujus deserti pars est Maon. Menoch.

⁷ Faltim cuidam.] Vocatur Phalti filius Lais ex Gallim, I Sam. 25. ¶ 45. Quæ corrupta foede apud Josephum in textu Graco. Editio Romana Bibliorum Φαλτὶ habet: carera Φαλτὶ. Faltim autem est ex Φαλπὶ, quod in locum Φαλπὶ irrepsit librariorum vi- tio. Qualia sunt λόγι & σοφί. Drus. Fabulantur Rabbini Phaltin non cognovisse Michal, eo quod gladius inter ipsum & Michal interjaceret, ideoque ipsum mansisse improlem.

⁸ David ad Allophylos configuit.] In- fere quæ extant I. Reg. 26. Fugit ad Achin Regem Gathie, à quo oppidum Siclag accepit. Mansit in Palestina per annum & quatuor menses. Ita enim Hebraica se habent. Vulgata: *quatuor mensibus & aliquot diebus.* Male.

⁹ Ea tempestate Samuel diem fundus. eß.] Salmanticensis Judæus, Obiit anno

I LXIV. Saul Allophylis bellum inferentibus, ¹ Domi-
num consulit, ² nullumque est ei responsum redditum. Tum
³ per mulierem, cuius viscera spiritus erroris impleverat,
³ ⁴ Samuelem evocatum consulit. Dictum ei ab eo est, po-
stero

mundi 882. supra ter millesimum, vigesimo
octavo mensis ijar in Rama. Hoc & supra
notavimus. Rursum Salmanticensis,
Dixerunt Doctores nostri, quorum fausta
sit memoria, Samuel & Saul mortui sunt
eodem anno. Et mox: Samuel decepit
quatuor mensibus ante Saulem. Et post ali-
quanto: Videtur quod Samuel egerit an-
num trigesimum octayum cum diem suum
obiret Eli sacerdos. Vide sequentia. Dru-
fius. Clemens Alexandrinus scribit, Sa-
muel obiisse duabus annis ante Sau-
lem. Vatablus & Munsterus ex Hebraeo-
rum traditione asserunt, mortem Sa-
muelis præcessisse obitum Saulis septem
mensibus.

I Dominum consulit.] Modus hic er-
rat: Stabat pontifex, & vultum com-
ponebat arcam versus. Erat autem à
tergo, qui responsum petebat. Is, cum
sciscitatus de successu rei esset, quam
apud animum suum proposuerat, ibi
pontifex statim, spiritu cœlesti conci-
tus, amiculum Coschen inspexit, atque
ex literis mira vi illic protuberantibus,
quid futurum esset, didicit, respondit-
que. Ea consulendi ratio non privatis,
aut de plebe hominibus, sed regibus
duntaxat, summisque judicibus, aut iis,
qui publice missi à populo essent, usur-
pata fuit. Quoties enim res magna age-
batur, itum illuc est. Privatorum nego-
tia votis precibusque relicta sunt, ne
oraculi sanctitas evilesceret. Cuneus.

2 Nullumque est ei responsum.] Hebr.
נְסָכַחֲלָמֹתָנֶס כְּאֹרִים נְסָכַבְנְיָאֵן
neque per somnia, neque per Urim, neque
per Prophetas. Quomodo edita fuerint
oracula, sciscitantibus Sacerdotibus, in-
certum est. Alii quæstiōni in scheda in-
scripta responsum divino miraculo sub-
scripturne fuisse; alii ad Sacerdotis aures
sonum quendam accidere, quo quid fa-
cto opus esset indicaretur: alii in Sardo-

niche, qui erat ad humerum dextrum
Pontificis, splendorem apparere soli-
tum, quo numinis præsentia & prosper
eventus significaretur. Menob. Licet
enim Abiathar fugisset ad Davidem cum
Ephod, tamen aliis erat Pontifex cum
Ephod in tabernaculo apud Saulem, per
quem ipse Deum consulebat. Alioquin
enim caruissent Hebræi Pontifice & Sa-
cris. Interp.

3 Per mulierem cuius viscera spiritus
erroris impleverat.] Circumloquitur
εγενερητον, id est, in ventre loquen-
tem: quam qui Ebraæ in Latinum ser-
monem transtulerunt, Pythonissam ap-
pellant. Drus. R. Eliezer, Kimchi & alii
Rabbini fabulantur, mulierem hanc
fuisse matrem Abner, cui Saul ob-
cognitionem pepercit. Sed errant. Nam
mater Abner habitabat in sua tribu Ben-
jamin, hæc vero in Endor, quæ erat in
tribu Issachar. Rursum mater Abner
erat matrona nobilis, hac vero obsecra-
ra & vilis muliercula, ut ex Josepho
patet.

4 Samuelem.] Daemonem in specie
Samuelis, quem Scriptura Samuelem
appellat eo modo loquendi quo angelos
vocat homines aut viros, & Raphaël
in historia Tobiae vocatur Azarias filius
Anania: aut ipsum Samuelem, quem
Deus permisit excitari ut futura prædi-
ceret regi quondam suo. Qui hanc op-
inionem tuentur in duas sententias ab-
eunt. Nonnulli animam ipsius excita-
tam putant: alii corpus tantum. Quæ
magia species necromantia nominatur,
quando videlicet per mortuos divina-
mus, postque ventura prædicimus. Qua-
de re consulendas præter Nicolaum,
Paulus Episcopus Burgensis in Addit.
1. Sam. 28. Videndum quoque Augusti-
nus lib. 2. ad Simplicianum quæst. 3.
ubi hanc quæstiōnem in dubio relin-
quit,

stero illum die, ¹ cum filio, victum ab Allophylis, ² in prælio casurum. Igitur Allophyli, ³ castris in hostili solo ⁴ positis, postero die aciem instruunt: David tamen ex castris remisso, quia parum crediderant sibi illum, adversum suos, fidum fore. Sed ⁴ conserto prælio, Hebræi fusi, ⁵ filii regis ca-
dunt:

quit, nec quicquam certi definit. Credibilis tamen, dæmonem in forma Samuels apparuisse, quem opinabatur Samuel esse: ex quo discere cupiebat eventum belli, quod tum cum Allophylis gerebat. Quo facit canon hic Theologicus, *Species rerum appellantur de nominibus ipsarum verum.* Drusius. Verum Samuel fuisse censent Abul. Lyra. Cajet. & ex vetustioribus Joseph. Justin. Ambros. August. Basil. & alii plurimi. Dæmonem sive φάντασμα, Procop. Theod. Tertull. Cyrrill. Beda. Νεκύα omnium divinationum antiquissima, & signum credita τὸ Ψυχῶν Αἴσθησις. Frequenter id factitatum in Oriente, discimus ex Aeschili Persis & Herodoto. Quanquam autem hic vocatur Samuel, credibilis tamen est, falacem spiritum fuisse, ejus generis de quo Porphyrius secundo de abstinentia animantium: Γένθω ἀπαλλῆς φύσεως παντούρφόν τε καὶ πολύτερον παντελούμον καὶ Θεός, καὶ δαιμονας ψυχὰς πεινησταν. Videturque id ipsa mulier satis significare, cum dicit Οὐαὶ Ιακώβῳ. Deos ascendisse de terra, ita appellans spiritus illos quorum unus Samuelis figuram induerat, cæteri ei velut comites erant. Grot. Fabulatur ergo R. Kimchi, dum ait illum duos vidisse, scilicet Mosen & Samuelem. Et in libro Midras Samuel dicitur: *Multi justi ascenderunt cum illo.*

¹ Cum filio.] *Cum filiis* potius. Paulo post, *filiis regis* cedunt. Nam tres erant numero; Jonathan, Abinadab, & Melchisua. Vide sis 1 Sam. 28. ysl. 19. Drusius.

² In prælio casurum.] Hebr. Crastu, & filii tui, mecum eritis. i.e. Εἰρυν καὶ τοῖς

λαὸν τασσομένον Τοῖς ἐχθροῖς γνωσθείσιν καὶ σωζεῖν μὲν τὸ τέκναν, αὐτοὺς πεσόντες ἐπὶ τὸ μαχίς, μετ' ἐμοὶ γνωσθείσιν. Joseph.

³ Castris hostili solo positis.] Aphecæ. 1 Reg. 29. David autem cum suis copiis, quod ei diffidenter Palæstini, remissus est. Sic Tacitus 4. Histor. de ala Batavorum: *Quæ jam pridem corrupta fidem simulabat, ut proditis in ipsa acie Romanis majore pretio fugeret.* Reversus Amalecitas, Zigelaca capta, socordius agentes cedit 1 Regum 30. Vide Josephum.

⁴ Conserto prælio.] 1 Reg. 31. Joseph. 6. 15. Saul licet futuri gnarus, & de obitu suo præmonitus à Prophetâ, noluit tamen eum vitare. & ob vitæ cupiditatem exercitum hosti prodere, atque hoc modo regiam majestatem dehonestrare: sed cum liberis totaque familia periculo se objiciens, pulchrum existimavit in prælio cadere, & filios in ejusdem laudis societatem assumere potius, quam superstites relinquere, incertum qualesnam futuros. Josephus, quem vide multa magnifice in laudem Saulis dicente. Inter alia: Εὐψυχοὶ καὶ μεταλότολμοι, καὶ τὸ δέντρον πατέρες φεγγοτοῖ μέροι δικαιῶσι λέγοντο πάντες οἱ Σάρλον μεμονωθέντοι.

⁵ Filii regis cadunt.] Saulus & filii contra hostem egregie certantes, & hoc tantum agentes ne inulti caderent, ut que honestis vulneribus confecti, luctuosam hosti victoriam relinquenter, totam vim hostium in se converterent, & circumventi multititudine, magna circum se strage Palæstinorum edita, postremo & ipsi hostium telis sunt obruti. Joseph.